

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ, ਸਰਕਲ ਰੈਵਿਨਿਊ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਤੁਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(11) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਈ 24, 1971, 4 ਜੂਨ, 1971 ਅਤੇ 5 ਜੂਨ, 1971 (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ', 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਡੀ' ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਆਰਐਨ ਮਿੱਤਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ।- ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 157 ਆਫ 1970।

7 ਮਾਰਚ 1972 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫੈਰਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ ਐਲ)- ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਅਤੇ 24(1)- ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵਿਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 122, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ— ਕੀ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਜਾਂ 24 (1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫੈਰਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਏਕੀਕਰਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਮਾਲਕ

ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 24(1)। ਪੰਜਾਬ ਟੀ.ਏ.ਐਨ.ਐੱਚ. ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਅਤੇ 24(1) ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ "ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਕਨ ਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1), 23(2) ਅਤੇ 24(1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 24(1) ਸਿਰਫ਼ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 24(1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

«i

18 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2437 ਆਫ਼ 1969 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੈਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਸੱਤਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜਵੰਦਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ / ਤੋਂ 4 ਲਈ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਇਹ ਤਿੰਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ (1970 ਦਾ ਐਲ.ਪੀ. 157 ਅਤੇ 187, ਅਤੇ 1971 ਦਾ ਐਲਪੀਏ 582) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(2) ਪਿੰਡ ਬਾਲੀਆਂ ਖੁਰਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸਕੀਮ 27 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਕੀਮ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ (1) ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ 50) ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ 1)

ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ) 18 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏਕੀਕਰਨ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਲ ਸਿੰਘ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4) ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 26 ਜੁਲਾਈ-1969 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੇ ਕੁਰਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਚਹਿਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 1959. ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ') ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ (11 ਅਗਸਤ, 1969), ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਖਿਲਾਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਰਿੱਟ Writtenscobjections,scdatedpt ਸਤੰਬਰ 1 12,) 1969>p (ਕਾਪੀ ਨੈਕਸਰ 'ਬੀ'), ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ 17) ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਬੀ' ਕਦੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 17 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਰਿਟਰਨ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1969) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਿਤੀ 18 ਦਸੰਬਰ, 1969, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਜਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ J«) ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਲ ਐਕਟ ਦਾ 122 ਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਧਾਰਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। , (3) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਤੰਬਰ, 1969 ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਪਊਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 1970 ਦਾ ਐਲਪੀਏ 157 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ, ਨੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਲਪੀਏ 187 ਆਫ 1970, * ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(4) The writ petition of Bholag Singh, etc. (Civil Writ) 1340 1968

ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਮਿਤੀ 24 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ (ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ'), ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ

ਖੇਮ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 13 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ, ਖੇਮ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1968 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') - ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਧਾਰ

ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਕਿ ਭੋਲਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1340 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜੋ ਕਿ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ, ਖੇਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਰੁੱਧ ਐਲਪੀਏ 582 ਆਫ 1971 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਕੌਰ, ਆਦਿ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ)। ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਾਮਨਜ਼ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਧਾਰਾ 23(2) ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।) ਜਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(1)। ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਵੰਡ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ

(1) 19701 PLJ 291. ,

ਪਿਛਲੀ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਦੇ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਥਰ.t ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਇਹ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ।"

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1) ਅਤੇ (20 ਅਤੇ 24) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"23(1) ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ; ਅਤੇ ਕੌਨ - ਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇੰਨੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, 1887

(3)

(4)

24) (1) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੀਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ 21 ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ।

2)) ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 (1887 ਦਾ ਐਕਟ XVII) ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ।

(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਪਣ ਲਈ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ 1 ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 23(1) ਜਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2!) ਅਤੇ 24(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕਾਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ।

(6) ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਵੱਲੋਂ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਖੇਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਸੂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗ ਹਨ। , ਅਰਥਾਤ (i) ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ; (ii) ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਾਂਗ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 (ਜੋ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਅਤੇ 24 (1) ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ, ਨਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 122 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਭਾਗ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ , ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 24 Qf ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 23 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ 24 ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਦੇ

ਕੋਈ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ. ਸਾਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

- (i) ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ (ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇ ਅਧੀਨ) ਪੁਨਰਵਿਭਾਜਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ;
- (ii) ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਨਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 23 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਫਸਰ; ਅਤੇ (iii) ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (2), (3)) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਾਂ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਅਧੀਨ।

ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ 14 ਅਗਸਤ, 1969 (1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ 2437 ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ') ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 23(2) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24(1) ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਅਧੀਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। com ਹਰ ਪੱਖੋਂ 1958 ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਲਿਖਤੀ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ) ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (ਬਿਆਨ). ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪਿਓਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(21) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 24(1) ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 122 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ir.ocado ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 24(1) ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਐਕਟ

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੌਨ ਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।, ਇਹ ਮਿਆਦ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ

ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 (2); ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 122 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ "ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ" ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ। ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(8) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜਵੰਦਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਈਡਰ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੁੱਛਣ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੇ

ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮੇ ਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੁਆਰਾ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ। ਸ੍ਰੀ ਜਵੰਦਾ ਨੇ ਨਾਜ਼ਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ., ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (3) ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ. ਉਸ ਨੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ; ਮੁਸੱਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ: ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ (ਜਿਸ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਜੋ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(9) ਇਸ ਲਈ ਖੋਮਗ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) 1966 ਕਰ. LJ (Pb.) 755.

(3) 1969 ਕਰ. LJ (Pb. & Hr.) 96.

(4) 1961 PLR 474.

Mehar Singh, Sarpanch v. The Director of Panchayats etc. (Tuli, J.)

ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਹਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਖੋਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੀ ਐਸ.ਜੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸਰਪੰਚ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ।—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 4692.

8 ਮਾਰਚ 1972 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1953)—ਸੈਕਸ਼ਨ 102 i (2)- ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ — ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ — ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ — ਅਜਿਹੀ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ — ਕੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰੀਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 102(2) ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸਰਪੰਚ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਗਾਤਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1, ਮਿਤੀ 8 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਿਤੀ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 (ਅੰਕੜਾ 4C)।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ